

Λόγος Πανηγυρικὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μνήμημ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης*

† Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ πατέρες καὶ μητέρες,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές!

ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ ἀνταποκρίνομαι στὴν ἀδελφικὴ πρόσκλησι τοῦ Θεοφιλε-
στάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προ-
έδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐνισταμένων, νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς ἐσᾶς στὴν
σημερινὴ ἅγια ἡμέρα μὲ Πανηγυρικὸ Λόγο.

Ὅλοι ἐσεῖς γνωρίζετε καλὰ τὸν Βίο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης, τὴν μνήμη τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερα. Ὅλοι
ἐμεῖς ἔχουμε διαβάσει καὶ ἀκούσει πολλές φορές περὶ τοῦ ἄθλου τῶν
Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλὰ ἅς ἀναρωτηθοῦμε:
εἶναι κατανοητὸς ὁ ἄθλος
τοῦτος σὲ μᾶς, τοὺς συγ-
χρόνους Χριστιανούς; Ἐ-
μεῖς, συνεπαρμένοι ἀπὸ τὴν
κοινὴ ἐπιδίωξι πρὸς μίαν
πιὸ ἀνάλαφρη, ἄνετη καὶ
εὐχάριστη ζωὴ, παραμερί-
ζουμε φανερά, εἴτε πάλι
κρυφὰ μέσα στὴν ψυχὴ μας,

τέτοιες βασικές αρχές της χριστιανικής ζωής ως είναι οι της αὐταπαρνήσεως καὶ ὑπομονῆς στὶς δοκιμασίες καὶ τὶς δυσκολίες, στὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ τὰ ἐλαττώματα.

Ναί, ἐμεῖς μπορούμε νὰ φαντασθοῦμε τὰ βάσανα τῶν Μαρτύρων. Καὶ νὰ συμπεράνουμε, ὅτι εἶναι ἀπίστευτα, ἀνυπόφορα. Ἐδῶ ἐμεῖς σταματοῦμε. Δὲν μπορούμε νὰ συνεχίσουμε παραπέρα, δὲν μπορούμε νὰ χωρέσουμε στὴν ψυχὴ μας τὴν σημασία αὐτῶν τῶν βασάνων. Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουμε ἐκ πείρας οὔτε κομμάτι τῆς Πίστεως, τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ἀγάπης τῶν Μαρτύρων.

Ἡ Πίστις τῶν Ἀγίων Μαρτύρων στὸν Θεάνθρωπο Χριστό, στὴν αἰώνια ζωὴ, τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος μᾶς ἔχει χαρίσει, νικάει τὸν τρόπο ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὸν φόβο ἀπὸ τὸν σωματικὸ θάνατο.

Ἡ Πίστις τῆς Ἀγίας Ἰουστίνης συνέθλιψε τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων, κατήσχυνε τὸν μάγο Κυπριανὸ καὶ ἐκοσμήθη μὲ τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρικοῦ ἄθλου ἡ Πίστις τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ ἀπέδωσε δύο εὐώδεις καρπούς – μεγάλης μετανοίας καὶ μαρτυρίου.

Καὶ ἡ πίστις μας... Ἡ πίστις μας συχνὰ δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ κάνουμε ἀκόμη καὶ τὰ πρῶτα βήματα στὴν χριστιανικὴ ζωὴ, νὰ ξεκινήσουμε πρὸς τὸν Χριστό, νὰ ἀρχίσουμε νὰ ζοῦμε μαζὶ μὲ Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Ὁ σπόρος τῆς πίστεώς μας συμπνίγεται μέσα σὲ ζιζάνια, τὰ ὁποῖα, ἀλλοίμονο, ἐμεῖς πολλὰς φορὲς θεωροῦμε γιὰ σιτάρι, ἐνῶ ἐκεῖνα πιέζουν νὰ πνίξουν τὸν τρυφερὸ σπόρο τῆς πίστεώς μας.

Ἡ Ἐλπίς τῶν Ἀγίων Μαρτύρων ὑψώνεται πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἐλπίδες γιὰ ὑγεία, μακροχρόνια ζωὴ καὶ γῆϊνη εὐημερία. Πράγματι, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ θάψης ὅλες τὶς γῆϊνες ἐλπίδες, γιὰ νὰ ἀπομείνης πλούσιος σὲ μία μοναδική, ἐπουράνια Ἐλπίδα, ἡ ὁποία δὲν πεθαίνει στὸν τάφο καὶ δὲν ἐξαφανίζεται μὲ τὴν φθορά. Ἀλλὰ ὁ Χριστιανὸς εἶναι καλεσμένος ἀκριβῶς σὲ τοῦτο.

Καὶ ἐμεῖς... Ἐμεῖς, σὰν ὅλους τοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους, τρέχουμε πίσω ἀπὸ πολλὰς ἐπιθυμίες καὶ πολλὰς ἐλπίδες. Μὲ τὴν μοναδικὴ διαφορά, ὅτι ἔχουμε καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ Θεὸς πρὸ πάντων αὐτὲς τὶς ἐπιθυμίες μας, οἱ ὁποῖες ἐξατμίζονται εἰς τὸν χρόνον καὶ λειώνουν εἰς τὸν χῶρον, γιὰ νὰ μὴν ἀπομείνῃ ἀπ' αὐτὲς οὔτε ἴχνος...

Ἡ Ἀγάπη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων πόσο ἀνεπίτευκτη εἶναι γιὰ μᾶς! Ἄναριθμητα εἶναι τὰ βάσανα τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἡ Ἀγάπη τους πρὸς τὸν Χριστὸν εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ

βάσανα. Μπροστά σέ τούτη τήν Ἀγάπη τὰ βάσανα μικραίνουν, ὁ πόνος ἀπ' αὐτὰ μαραίνεται.

Πῶς νὰ κατανοήσουμε αὐτὴ τήν Ἀγάπη, ὅταν ἡ γνωστὴ σέ μᾶς γήϊνη ἀγάπη ἀναπόφευκτα φέρη βάσανο, μεγαλύτερο ἀπὸ τὴν ἴδια; Πῶς νὰ κατανοήσουμε αὐτὴ τήν Ἀγάπη, ὅταν ἡ φιλαυτία περιβάλλη σφιχτὰ τὴν καρδιά μας, δὲν παραδέχεται τὰ χαριτωμένα κύματα τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μέσα της καὶ προσδιορίζει ἐξουσιαστικῶς τὸ μέτρο, στὸ ὁποῖο μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἴμαστε «Χριστιανοί»;

Ἄλλὰ μήπως ἐμεῖς μπορούμε νὰ συγκρίνουμε τὸν ἑαυτό μας μὲ τοὺς Ἀγίους Μάρτυρες; Ὁχι, βεβαίως. Μποροῦμε ὅμως καὶ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε τὸν σκοπὸ τους. Καὶ ὁ σκοπὸς τους εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀχανῆ τοῦτο κόσμο. Ὁ σκοπὸς τους εἶναι ἀφοσίωσις μέχρι θανάτου, ἀφοσίωσις πρὸς τὸν Σωτῆρα μέσω Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

Ἐγὼ γε, αὐτὸ δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς κάθε Χριστιανοῦ; «*Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς*» – λέγει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Ζῶντος (Ἀποκ. β' 10). Ἐὰν ἀντιπαραβάλλουμε αὐτὸ τὸν σκοπὸ μὲ τὶς καθημερινές μας ἐπιθυμίες καὶ σκοποὺς – ἡσυχῆ, ἄνετη, εὐκατάστατη ζωὴ ἐδῶ στὴν γῆ, ζωὴ σύμφωνα μὲ τὶς ἀντιλήψεις μας, τότε πῶς θὰ ἀποφανθῆ ἡ χριστιανικὴ συνείδησίς μας;

Ναί, ὁ σκοπὸς μας, ἡ πατρίδα μας, ὁ οἶκος μας δὲν εἶναι ἐδῶ, στὶς ἐφήμερες, ψυχρὲς ἀγκάλες τοῦ κόσμου τούτου, στὰ δεσμὰ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου. Μέσω τῶν δρυμῶνων καὶ τῶν ἐρήμων, μέσω τῶν κρημνῶν καὶ τῶν ἀβύσσων αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπανάγει τοὺς πιστοὺς Του πρὸς τὸν ἑαυτὸν Του, πρὸς τὴν Βασιλεία Του, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔχη τέλος.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·

Νὰ προσευχηθοῦμε στοὺς Ἀγίους Μάρτυρας Κυπριανὸ καὶ Ἰουστίνη στὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς των,

ὅπως προστατεύουν τὴν ἀφιερωμένη εἰς αὐτοὺς ἱερὰ Μονὴ ταύτη·

ὅπως προσεύχωνται διὰ τὴν ἐνότητα τῶν ἡμετέρων Ἀδελφῶν-Ἐκκλησιῶν ἐν Ἑλλάδι, Ρουμανία, Οὐκρανία, Ρωσία καὶ Βουλγαρία·

ὅπως μετὰ τῆς Παναχράντου Θεοτόκου παρακαλοῦν τὸν ἐν Τριάδι δοξαζόμενο Θεὸ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ νὰ περάσουμε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν μετanoία, εὐλαβείᾳ καὶ σωφροσύνῃ, καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν δύσι τῶν γῆϊνων ἡμερῶν μας, νὰ μᾶς ὑποδεχθῆ στὰ οὐράνια σκηνώματα, ὅπου

νὰ Τὸν δοξάζουμε καὶ ὑμνολογοῦμε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἅγιοι θαυμαστοὶ Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ Κυπριανὲ καὶ Ἰουστῖνα,
προσεύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν! Ἄμήν.

(*) Ἐξεφωνήθη στὴν Θ. Λειτουργία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, τὴν 2.10.2011 ἐκ.ἡμ.